

A Fővárosi Ítéltábla a Gremsperger Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző ügyvéd: dr. Gremsperger Gábor) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Bodolai László egyéni ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. szeptember 28. napján kelt 38.P.22.853/2017/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint a felperes gyártja a ... és a ... nevű készítményt, amelyeket a versenysportolók nem fogyaszthatnak, mert a termék kobaltot is tartalmaz, amely összetevő 2015. óta szerepel a Nemzetközi Doppingellenes Ügynökség (WADA) tiltólistáján.

Az alperes által szerkesztett ...hu internetes portálon 2017. január 2-án „...” címmel fényképekkel illusztrált cikk jelent meg azzal összefüggésben, hogy frissítette a WADA a tiltott szereket tartalmazó listáját. Felelevenítette, hogy az évenkénti frissítésnek köszönhetően újabb és újabb szerek kerülnek fel a listára, a közelmúltban egy ilyen, a meldonium miatt bukott meg sok orosz sportoló. Megemlítette, hogy 2017-ben milyen új szerek kerültek a listára, majd úgy folytatta a szerző, hogy „Továbbra is tilos ...et szedniük a sportolóknak, és a ... nevű táplálék-kiegészítővel is megbukhatnak, mert túl nagy a kobalttartalma. A kobalt a HIF-faktort (az oxigénhiányos állapotra vértestképzéssel reagál a szervezet) növeli, ezért tilos bevinni a szervezetbe koncentrált formában a B12-vitaminon kívül.” Végezetül áttért arra, hogy a WADA a dizájner drogokra is reagált, több ilyen is felkerült a listára, de megemlítette azt is, hogy az asztmás sportolók miatt az ezen betegséget kezelő készítmények megengedhető mennyiségét levitte vagy az adagolási paramétereket módosította.

Az alperesi hírportál sporthírek rovatában ugyanekkor megjelent a cikknek egy képpel illusztrált beharangozója, ajánlója is az alábbi tartalommal: „Egy listán a dizájnerdrog és a Mindkettővel szív a sportoló, ez a közös bennük. Az új doppinglista leszokási hullámot indíthat.”

A felperes 2017. január 9-én helyreigazítást kért az alperestől. Mivel az alperes nem tett eleget a megkeresésnek, a felperes a Fővárosi Törvényszékhez fordult igényével. Keresetét a bíróság 62.P.21.263/2017/4. sorszámú ítéletével elutasította, mely ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 32.P.20.687/2017/4-II. sorszámú ítéletével helybenhagyta.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 500.000 forint sérelemdíj megfizetésére, továbbá arra, hogy az általa üzemeltetett ...hu internetes hírportálon jelentessen meg bocsánatkérő közleményt.

Hivatkozott arra, hogy a felperes valamennyi jogszabály betartásával működik és gyártja termékeit, a piac megbecsült szereplője, aki támogatja a doppingellenes küzdelmet. A WADA 2015-ben ugyan felvette a tiltott szerek listájára a kobaltot, az azonban az emberi szervezetben is megtalálható, nélkülözhetetlen nyomelem. A cikk azt, a valós tény, hogy a ... szerepel a WADA listáján hamis színben tünteti fel, olyan látszatot kelt, mintha ártalmas szer lenne az egészségre és arról le kellene szokni. A valóságban a tiltás csak a doppingszerként való használatra, és a sportolókra vonatkozik. A beharangozóból az tűnik ki, hogy egy lapon kerülnek említésre a dizájnerdrogokkal, ebből arra következtet az átlagolvasó, hogy arról le kell szokni. A beharangozóban a „szív” ige használatával az alperes kizárólag figyelemkeltés céljából egyenlőséget teremt a ... és a dizájnerdrogok között, ami alkalmas jóhírneve csorbítására, a cégbe vetett közbizalom rombolására. Hivatkozott arra, hogy a PK 12. számú állásfoglalás a megváltozott olvasási szokások, az internet megjelenésével meghaladottá vált. Az olvasók ma már elsősorban a megjelenő címekből, a cikkek rövid összefoglalójából tájékozódnak, nem a teljes cikk ismeretében alkotnak véleményt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott a sajtó-helyreigazítási perben született döntésre a bíróságok ott kifejtett indokaira, mely alapján megállapíthatóan hiányzik a felperesi kereset jogalapja.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § d), 2:45. § (2) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás releváns rendelkezéseit.

Elsősorban azt szögezte le, hogy a PK 12. számú állásfoglalás jelenleg is alkalmazandó. A sérelmezett közléseket nem önmagukban, hanem szűkebb és tágabb szövegkörnyezetében szükséges értelmezni. Figyelemfelhívó címeket, rövid összefoglalókat - leadeket - a nyomtatott sajtóban is alkalmaztak. Az információáramlás gyorsulása és tömegessége önmagában nem teszi meghaladottá az állásfoglalás megállapításait. Kifejtette azt is, hogy a sajtó-helyreigazítási perben született ítélet a felek eltérő jogviszonyából származó jogvitát döntött el, ezért az abban az eljárásban született döntés jelen per érdemére nem hat ki.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes által jelen eljárásban sérelmezett cikkbeli közlések és cím is, az általános közfelfogás és a szavak általános értelmezése szerint arra az anomáliára hívják fel a figyelmet, ami a felperes jóhírnevét nem érintheti hátrányosan.

A beharangozóban pedig arra hívta fel a figyelmet, hogy a versenysportolók számára a ... fogyasztása doppingvétség megállapításának alapja lehet, hasonlóan a listán szereplő más termékekhez. Sem valótlan tényállítás, sem a valóság hamis színben történő feltüntetéséről tehát nincs szó.

A „szív” ige használata vonatkozásában sem osztotta a felperesi értelmezést, figyelemmel arra, hogy a felperesi terméket nem lehet elszívni, továbbá egyetértett az alperesi védekezéssel abban, hogy e körben véleményt nyilvánított. Ismertette az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatából a 30/1992. (V. 26.) és a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatok releváns rendelkezéseit. Megállapította, hogy a perbeli vélemény sértő jellegének megállapításakor a felperes közszereplői minőségében szélesebb körben köteles túrni még a negatív véleményeket is. Az alperesi közlések nem voltak indokolatlanul bántóak, mert ennek megítélésekor nem az érintett egyéni érzékenységet, hanem az általános közfelfogásra kell tekintettel lenni. Mindezek alapján a keresetet elutasította és a perköltség viseléséről a polgári perrendtartásról szól 1952. évi III. törvény (Pp.) 75. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a felperes keresetének adjon helyt, az alperest kötelezze a perköltség viselésére.

Fenntartotta a PK 12. számú állásfoglalással kapcsolatos álláspontját. Jogszabálysértőnek és a felperes jóhírnevét sértőnek tartotta, hogy az alperes mindössze a figyelem felhívása érdekében hamis látszatot keltett.

Álláspontja szerint a cikkben foglaltak olyan téves feltevéseket generálnak az olvasókban, hogy a ... ártalmas. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelő tartalommal a cikket, mert az átlagolvasó abból egyértelműen azt szűri le, hogy a felperesi termék a doppingszerekhez hasonlóan ártalmas. A beharangozó erre a sugallatra erősít rá a szív ige használatával. Ezekből egy átlagolvasó, és nem csak a versenysportolók is azt szűrik le, hogy a ... ellenjavallt szer.

Fenntartotta a „szív” ige jelentésével kapcsolatos álláspontját is.

Részletesen kifejtette, hogy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával összhangban a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 4. § (3) bekezdése és a magyar Alkotmánybíróság gyakorlata sem tartja korlátozhatatlannak a sajtószabadságot. Vitatta, hogy a felperes, mint gazdasági társaság közszereplőnek minősülne. Amennyiben pedig a közszeplőkhöz hasonló túrés kötelezettsége lenne a perbelihez hasonló megnyilvánulásokat ebben az esetben sem lenne köteles eltúrni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Perbeli védekezését fenntartotta. Kiemelte, hogy a beharangozóban a „szív” ige a ...re nyilvánvalóan nem vonatkoztatható, mert ezt a készítményt nem lehet elszívni. A leszokással pedig ugyancsak nem a felperesi termékre utalt az alperes, mert a köztudomás szerint a ...nek nincs addikciós hatása.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges tényállást teljes mértékben felderítette, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen ismertette és vette figyelembe, levont következtetéseivel a másodfokú bíróság egyetértett.

A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatosan azt hangsúlyozza, hogy a 32.Pf.20.687/2017. számú sajtó-helyreigazítási perben az Ítélet tábla jelen tanácsa már részletesen kifejtette, hogy a PK 12. számú állásfoglalás miért alkalmazandó ebben az esetben is, az abban foglaltakat a bírói gyakorlat és a jogalkotó is hogyan veszi figyelembe az új típusú sajtómegjelenésekre, ezért arra csak visszautal.

A perbeli cikk tartalmával kapcsolatosan egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, hogy az abban sérelmezettek sem önmagukban, sem a szövegösszefüggésre tekintettel nem

valótlanok, ezen túlmenően a felperesre sértő tartalommal sem bírnak. Az ugyanis tényszerű állítás, hogy a felperes terméke szerepel a doppinglistán. Ezt a tényt azonban a cikk nem értékeli a felperes hátrányára, hanem éppen arra hívja fel a figyelmet, hogy a versenysportolók magatartása és a WADA-nak ezzel szembeni törekvése olyan helyzetet teremt, hogy egy köztudottan egészségmegőrző szer, bizonyos összetevője miatt mégis olyanak tekintendő, amely dopping vétség lehetőségét veti fel. Éppen emiatt a cikket olvasók, legyenek átlagemberek, amatőr vagy versenysportolók, egészen biztosan nem tekintik a ...et károsnak, vagy éppenséggel doppingszernek.

A „szív” igének a beharangozóban történő használatával és a leszokásra való utalással kapcsolatosan - szemben a felperesi hivatkozással - azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy önmagában az az alperesi törekvés, hogy írására az olvasóközönség figyelmét felhívja nem lehet jogsértő. Ez csak abban az esetben sérelmezhető, ha az erőteljesebb megfogalmazás a cikkben írtakkal ellentétes tartalmat hordoz, vagy azzal egyáltalán nem áll összefüggésben és önmagában félrevezető. A perbeli esetben - figyelemmel arra, hogy ez az ajánló önmagában áll, ahhoz a cikk közvetlenül nem kapcsolódik - a PK 12. számú állásfoglalás alapján nagyobb hangsúlyt kellett arra fektetni, hogy a cikk tartalmának ismerete nélkül, a valós tények hamis színben tűnnek-e fel. E körben azonban helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a ... oly mértékben közismert készítmény, hogy annak jellemzőiről, állagáról az átlagember kellő ismerettel rendelkezik. Ennek alapján egyértelművé válik, hogy a beharangozó írója a „szív” igét nem az alapjelentésére tekintettel alkalmazta, hanem annak az argo szerinti „hátrányba kerül” értelmet kell tulajdonítani. Ebből kifolyólag nincs olyan kapcsolat ezen szer és a drogok között, mint amelyet annak a felperes tulajdonít. Az, hogy a dizájnert drogok és a ... egy listán szerepelnek valós tény. A leszokási hullámra történő utalás egyértelműen az új doppinglistán megjelenő szerekre, így a dizájnert drogokra és a meldoniumra vonatkozik. Ez ténylegesen ugyan a cikkből derül ki, azonban a beharangozóban ez a mondat a felperesre vonatkozóan semmilyen információt nem tartalmaz, így sértő jellege sincs. Osztotta e körben a másodfokú bíróság azt az alperesi érvelést, hogy a felperes készítményének köztudomásúan nincs olyan hatása, ami egyáltalán lehetővé tenné, hogy arról bárkinek is le kellene szoknia.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mivel a felperes fellebbezése nem vezetett eredményre a Pp. 239. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles az alperes részére a másodfokú eljárás során felmerült és az ügyvédi munkadíjból álló perköltségét megfizetni. Ennek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2018. január 24.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró